

МІЛІТАРИЗАЦІЯ МОЛОДІ Й РОБІТНИЧИЙ СПОРТ

Підтримуйте робітничі спартакіади.

Капіталісти цілого світа готують до нових імперіалістичних війн, а в першу чергу до війни проти ССРР і різними способами намагаються задати революційний робітничий рух. В тих своїх приготуваннях "всесвітній буржуазія звертає величезну увагу на завоювання під свій вплив робітничої молоді. Буржуазія знає, що на постійну армію в теперішніх часах вона далеко не може покластися, бо ця складається в своїй масі з робітників і селян. А всесвітня буржуазія добре затилює собі, куди обернули свої багнетні жовніри буржуазної царської армії в часі Жовтневої революції. Тому вона так активно заохочує будівництво своїх фашистських організацій, до яких намагається втягнути як найбільше робітничої молоді. В тих організаціях вона затроює молоді своєю ідеологією, мілітаризує її і приготує на послух для війни, а в першу чергу для боротьби проти революційного робітничого руху.

В цьому напрямі посилено працює весь апарат капіталістичного світу: школа, церква, преса, шови, всі буржуазні організації, всі підприємства й державна влада. Воєнні міністерства капіталістичних країн дають провід в мілітаризуванні молоді. А крім того всесвітній буржуазії дуже активно допомагають в цій роботі зрадники робітників соціал-фашисти.

Одним з найуспішніших засобів, якими капіталісти притягають молоді до своїх організацій, є спорт. При допомозі спорту й інших засобів вони захопили під свій вплив мільйони робітничої молоді. Підрахування з 1930 р. говорять, що тільки 6 буржуазних організацій молоді, які мають міжнародні зв'язки, нараховують в своїх рядах понад 10 мільйонів осіб. І так Соціалістична спілка молоді в першій половині 1930 р. мала 236,507 членів, Спілка евангелістів — 2,890,000, Католицьке об'єднання молоді — 2,880,000, Бой-скавти — 2,500,000, Світова спілка селянських об'єднань молодих людей — 1,518,547, фашистські юнацькі організації лише в трьох країнах: Італії, Німеччині й Польщі нараховують 1,500,000 членів. Розуміється, що переважна більшість членства тих організацій — це робітнича молоді. Але це

спорів цілі сторінки в своїх числах.

Багато трудящих не розуміють всієї шкідливості буржуазних організацій молоді для робітничої класи. Вони довіряють буржуазії, що вона буде ці організації для чистого спорту то що. А не розуміючи дійсного стану річей, дозволяють своїм дітям належати до цих мілітаристичних і півмілітаристичних буржуазних організацій. "Та нехай собі їдуть діти, — говорять невідомі батьки, — бо ці організації дають їм безплатну розвагу". Або: "Та я посилаю свого Джона до бой-скавтів, бо я люблю бачити його в бой-скавтській однострою" і тому подібне.

Буржуазія дійсно дає про те, щоб її організації давали молоді різного роду розвагу. На ту ціль вона видає величезні суми грошей. Але вона знає, як дуже виплачуються їй ці видатки. Адже мати змогу за кошт дрібничкових розваг дістати під свій вплив мільйони робітничих дітей і виховати їх на підтримку свого гніту й визиску, на ворогів цієї класи, з якої вони вийшли, на душителей визвольної боротьби цієї класи — та на гарматне м'ясо для війни — це аж надто поплатна робота для буржуазії. Такою дорогою ціною платять робітничі класи за ці дрібничкові "безплатні розваги", якими дають затягувати себе в хижі лапи буржуазії мільйони робітничої молоді, якими дають здурияти себе мільйони трудящих батьків.

Робітництво не може й не сміє байдуже дивитися на це переміщення й молоді на яничарів. Треба стати до як найрішучішої боротьби проти захоплення нашої молоді в буржуазний полон. Революційні робітничі організації ведуть в цьому світі під проводом комуністичної партії й комсомолу завзяту боротьбу з буржуазією за молоді. В протиставі мілітаристичним і півмілітаристичним буржуазним організаціям молоді вони будують спортивні робітничі організації, де молоді зміцнює своє здоров'я і виховується на борю за інтереси своєї класи.

В Канаді робітничий спорт тільки що починає розвиватися. Головна причина такого стану річей ця, що революційні робітничі організації Канади, а разом з тим і канадське робітництво не доцільно значення робітничого спорту. Правда, масові мовні організації, а головним українська й фінляндська вже цілі роки роблять спроби будувати спорт в своїх рядах. Але тому, що в масі їхнього членства є велике недоцінювання робітничого спорту, а в першій мірі тому, що й над цією їхньою працею тяжіла досі національна окремішність, вони не могли добитися на цьому полі майже ніяких успіхів. Робітничий спорт затягнений на національні емігрантські загумінки не мав звідки дістати стільки сил, щоб стати до боротьби проти буржуазного спорту й нидів у зародку.

Останній пленум ЦК Комуністичної Партії Канади, справивши працю всіх революційних організацій в Канаді на правильній рейці, дав теж належні вказівки відносно розвитку робітничого спорту. В наслідок Робітничого Спортивного Товариства Канади ударно взялося цієї весни до будівництва спортивних гуртків по цілій Канаді. Воно поставило робітничий спорт на загально-канадське поле й почало успішний протиставити на буржуазний спорт. Число клубів Робітничого Спортивного Товариства зростає з кожним днем.

В днях 24 і 25 травня Робітничий Спортивний Товариство Канади відбуде Всекраєву Спартакіаду. В тих днях в Монреалі, Торонто, Седборі й інших місцевостях Канади відбудуться дистриктові змагання, а теж відбудеться змагання між Робітничою Спортивною Юнією Америки й Робітничим Спортивним Товариством Канади.

Все робітництво Канади взагалі, а робітничі молоді зокрема повинні взяти масову участь в цій Всекраєвій Спартакіаді та дати Робітничому Спортовому Товариству Канади як найбільшу матеріальну й моральну допомогу. Всі революційні робітничі організації повинні активно зайнятися мобілізацією робітничих мас з нагоди спартакіади шляхом як найширшого висвітлення й значення робітничого спорту в класовій боротьбі.

На Всекраєвій Канадській Спартакіаді буде вибрана делегація робітничих спортовиків на Міжнародну Спартакіаду, що відбудеться в першій половині липня ц. р. в головному місті Німеччини Берліні.

Зробіть день Всекраєвої Канадської Спартакіади днем бойової мобілізації робітничого спорту для боротьби проти мілітаристичного буржуазного спорту!

Піддержуйте висилку делегації робітничих спортовиків Канади на Міжнародну Спартакіаду!

Будуйте робітничий спорт!

М. Ленартович.

У РИМІ ПІДПИСАНО РАДЯНСЬКО-ІТАЛІЙСКУ УГОДУ

ГАРАНТІЯ ІТАЛІЙСЬКОГО ЕКСПОРТУ ДО ССРР.

28 квітня в Римі підписано угоду між ССРР та Італією про надання Італійським урядом гарантійного кредиту для італійського експорту до ССРР на суму 350 мільйонів лір на рік.

Договір підписали від імені радянського торгпредства ССРР в Італії тов. Левінсон, від імені італійського уряду — міністер фінансів Москони і міністер корпораций — Боттаї.

Під час підписання договору присутні були повпред ССРР в Італії тов. Курський, ряд вищих урядових міністрів, фінансів, корпораций та інші.

ВІДУКИ ІТАЛІЙСЬКОЇ ПРЕСИ.

Мабуть не всі ранкові газети змістили на перших сторінках офіційне повідомлення про складену торговельну угоду між Радсоюзом і Італією.

Коментуючи цю угоду, газета "Месаджерце" пише:

"Нову радянсько-італійську торговельну угоду прийнято з найвищим і ширим задоволенням не тільки в колах підприємців і комерсантів, а також і ті, хто розуміє значення розвитку торговельних стосунків між нашою країною й Радянським Союзом". Газета підкреслює, що ССРР став багатий на промислову сировину, може запропонувати потрібну для Італії сировину на вигідних умовах, ніж інші, далі від Італії, країни.

"Здійснений п'ятилітній план, — пише далі газета, — є краща підстава для того, щоб вважати Радсоюз за державу, здатну стати значним клієнтом Італії.

Ділові стосунки й торгівля між Італією та Радсоюзом, хоч і виникли на скромній базі, але показують, що вони мають глибоку економічну основу й можуть бурхливо розвиватися".

ІНТЕРВ'Ю ТОРГПРЕДА ССРР ТОВ. ЛЕВІНСОНА.

"Журнале Д-Італія" вміщує інтерв'ю, що його дав торгпред ССРР в Італії тов. Левінсон цій газеті. Тов. Левінсон заявляє, що нова угода між радянським та італійським урядами є важливий етап на шляху розвитку італійсько-радянських торговельних стосунків.

Попередня угода — каже т. Левінсон, — підписана 2 серпня 1930 р. виконала, замість року, на протязі семи місяців. Шляхом ясного, що це було можливо, бо успішно виконується п'ятилітній план розвитку народного господарства ССРР і, крім того, економічні стосунки між ССРР та Італією побудовано на підставі взаємних інтересів, а саме: поруч із збільшенням наших замовлень в італійській промисловості, маємо також значне збільшення нашого експорту до Італії.

Для того, щоб італійська промис-

ловість, — говорить далі тов. Левінсон, — максимально використала сприятливу кон'юнктуру, які надає їй радянський ринок, треба, щоб промислові кола Італії підготували технічну та фінансову базу для якнайшвидшого розміщення наших замовлень.

УГОДА З АНГЛІЙСЬКОЮ ФІРМОЮ "ВІКЕРС".

З Лондону телеграфують: "У повідомленні, що його підписав радянський торгпред т. Брон і Філіп Неш, голова "Мет-рополітен Вікерс Електрік Експорт-компані", зазначається, що радянський уряд і фірма Вікерс склали угоду про технічне сприяння. За цією угодою фірма зобов'язується

НОВИЙ УДАР ПО ПЛАНХ ІНТЕРВЕНТІВ

З приводу італійсько-радянської угоди "Известия" зазначають, що зміст цієї угоди позитивний в тому, що італійський уряд, даючи державу гарантію кредитів на постачання італійських товарів до ССРР, створює обставини, за яких легше буде розкрити радянські замовлення в Італії.

Оже зрозуміло, як і зазначено в угоді, що розміщення замовлень принесе напевно рішучі технічні й комерційні умови проти інших країн, і що за торговельним представництвом ССРР в Італії зберігається повна воля щодо вибору постачальників. Але ці, самі собою зрозумілі, умови аж ніяк не послаблюють практичного й принципного значення угоди, що створили серйозний стимул для розвитку радянських закупів в Італії, для поширення радянсько-італійської торгівлі.

Треба підкреслити міжнародне значення радянсько-італійської угоди. Разом з радянсько-німецькою угодою про кредити, що має велике значення, й поширенням радянсько-англійської торгівлі, що виявилася зокрема в складенні нового договору з фірмою "Вікерс" та разом з переговорами, що відбуваються, про нові великі угоди з Англією, — разом з цими всіма фактами радянсько-італійська угода є удар по авантюристичним спробам бойкотувати торгівлю з ССРР, організувати економічну блокаду навколо Радсоюзу.

На це, очевидно, доведеться звернути й іншим капіталістичним країнам, політикам і підприємцям цих країн доведеться подумати над тим, як надалі залагодити стосунки своєї країни з Радянським Союзом.

У своїй промові на XVI з'їзді ВКП(б) т. Сталін зазначив на наявність двох тенденцій у ставленні капіталістичних держав до ССРР. Одна — це тенденція до авантюристичних наскоків на ССРР і інтервенції. Але є й протилежна тенденція: "Всі бачать, що тепер більшовики геть міцніші і економічно, і політично, а також з погляду готування оборонно-промислових сил". А що робити з робітниками капіталістичних країн, що не дозволяють інтервенувати в ССРР, що борються проти інтервенції, і які, на випадок чого, можуть ударити капіталізм із тилу? Чи

технічно допомагати виготовляти турбогенератори, електричне устаткування, двигуни тощо на заводах, що їх збудують в ССРР. Ця угода є друга угода між фірмою Вікерс і Радсоюзом про технічне сприяння.

ГАРАНТІЯ РАДЯНСЬКОГО ЗАКУПІВ В АНГЛІЇ.

З Лондону телеграфують "Известия": "За повідомленням Райтара, голова департаменту зовнішньої торгівлі Джілетт, відповідаючи на запитання про гарантування експортних кредитів, заявив, що департамент зобов'язався до певної міри гарантувати угоду, що передбачає кредити, на 6,666,827 фунтів стерлінгів щодо експорту в ССРР і 6,991,625 фунтів стерлінгів щодо експорту в усі інші країни.

МІЖНАРОДНА ХРОНІКА.

Польське телеграфічне агентство повідомляє, що відбувся обмін ратифікованими текстами польсько-німецького договору, підписаного в Варшаві 31-го жовтня 1929 року.

Договір передбачає взаємну відмову від будь-яких фінансових претензій, що залишилися після війни. Його було складено на підставі плану Юнга.

В Лейпцігу почалися поліції "ліній" соціал-демократ Файєрбер заборони демонстрації безробітних. В Пенобе (Баварія) розігнали зброї, скликані революційною профспілкою. Всі учасників зібрання заарештовано.

Закінчилися організації націонал-соціалістичних (фашистських) і "Сталевим Шоолом" референдум з приводу призначення плебісциту про розпуск лянтару. Керівництво "Сталевим Шоолом" повідомляє, що зібрано 5,270 тисяч голосів, тобто для призначення плебісциту мінімум.

За Веймарською конституцією тепер мають провести плебісцит про розпуск пруского лянтару, але пропозицію "Сталевим Шоолом" про розпуск можна вважати за сквалуну лише тоді, коли партія партії зберуть 13 мільйонів голосів, що цілком неможливо, бо на останніх виборах до райкстагу всі ці партії зібтали разом лише 9,135,000 голосів, а з цього чимось кількістю їхніх прихильників значно зменшилася.

Страйк 2,000 залізничних робітників товарних складів на станції "Нойн Ельме" лондонського залізничного вузла закінчився перемогою страйкерів. Залізнична компанія примусена була погодитися на збереження попередніх умов праці.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ПАРТІЙНУ ЕКОНОМІЮ І ТРЕЙД-ЮНІЙНУ ПРАЦЮ

(Продовження)

Актуальне будівництво Воркерс Юніті Ліг означає будівництво й зміцнення існуючих вже революційних юній кожним членом партії в індустріях, де революційні юнії існують, стаючи активним членом і будівничим організацій; організування революційних опозиційних груп в реформістичних юніях; будівництво індустріальних ліг в неорганізованих індустріях, як ячєйків для майбутніх індустріальних юній; і будівництва змішених Краєвого Товариства, Безробітних, базуючи його активність на локальних Радах Безробітних та працюючи на базі краєвої об'єднаної програми. Найбільшим недомоганням ВЮЛ є цілковитий брак краєвих і локальних кадр, що є наслідком відсутності задовольного апарату для розгортання праці. Найкращий приклад, що показує серйозність ситуації, є майнерська індустрія. Розв'язка питання кадр лежить головно в розгортанні економічних боїв і у використанні цих боїв для видвиження найкращих елементів між робітниками до активної провату. На цих робітників треба звернути постійну увагу, їх треба вишколювати і втягати в загальні бої нашого руху, щоб вони не згубилися навіть тоді, як окремі бої, в яких вони виходять на самий фронт, скінчаються. Вагання видвигати наперед новий провід, а в деяких випадках навіть свідомо байдужість робити це, мусять бути партією поборовані, як головна перешкода до розвитку широких пролетарських кадр для праці у ВЮЛ.

Концентраційною точкою в організаційному

розвитку ВЮЛ мусить бути будівництво локальних Рад ВЮЛ. Основне представництво до цих Рад ВЮЛ мусить походити від Рад Шапових Делегатів в різних індустріях, від Рад Безробітних, від опозиційних груп в реформістичних юніях (коли в цій індустрії немає же індустріальних юній). В індустріях, де рух не дійшов ще до того ступеня, в якому існують вже Ради Шапових Делегатів, представництво може походити від юнійних ексекютивних бюр. В початкових стадіях нашої активності в цілковито неорганізованих полях, представництво повинно походити від ініціативних груп, індустріальних ліг і т. д.

Місцеві Ради ВЮЛ повинні стати провідною силою у всіх діяльностях даної місцевості й мобілізувати всіх робітників в околиці під свою юрисдикцію для дистриктові та краєвої акції й мусять бути скоординовані з цілим рухом через постійний контакт з осередком ВЮЛ.

Існуючі індустріальні юнії з самого початку свого існування й через недостаточний партійний провід унаслідок багато із старих трейд-юнійних методів. Найшкідливішою з них є стара цехова будова (локалі, спільні зарплати і т. д.) та трейд-юнійний легалізм, що виявляє себе в відношенні до страйкової боротьби. Слабкість в розвитку наших індустріальних юній, головним ж в будівництві організації між майнерами, погіршувалася ще в наслідок неясності програми, якою грішили товариші в центрі (програма двох майнерських юній). Замість висувати наперед ясно визначену програму одної Індустрія Майн Воркерс Юніон оф Канада, (що включала б всі металеві і вуглеві поля), висунуто було неправильну програму федерації майнерських секцій через ВЮЛ.

Партійна лінія й лінія ВЮЛ в майнерській, смелтровій та нафтовій промисловостях повинні бути оперта на ясній і недвозначній перспективі одної революційної юнії майнерських, нафтових, рудообробних і смелтрових робітників. Це однак не означає негати механічне основування нової юнії у всіх дистриктах. Популяризувати систематично цю перспективу й пояснювати рядовим майнерам і нафтовим робітникам значення й важливість розвитку боевої єдності при допомозі такої односторонньої юнії, ВЮЛ повинна дати негайно провід робітникам в майнах, копальнях нафти і смелтрах в їхній негнійній конкретній боротьбі, здобуваючи їх під революційний провід та будуючи широко розгорнуту сітку груп меншості, зложених з рядових робітників. Дійсне створення нової юнії повинно здійснюватися через скликання всекраєвої конференції, на якій були б делегати із всіх дистриктів та від всіх галузів індустрії.

У всій праці за встановлення одної революційної індустріальної юнії для промисловості, виділеною точкою повинна бути боева організація та єдність робітників і боротьба за конкретні негнійні домагання. Наприклад: в Альберті всю енергію треба зосередити на організуванні й об'єднанні всіх боевиків, що є в Майн Воркерс Юніон оф Канада, Юнайтед Майн Воркерс оф Америка й компанійних юній та об'єднанні боротьба робітників при допомозі спільних комітетів акції проти зниження зарплатної платні, погіршування умов праці тощо (наприклад, боротьба проти зниження платні 31 березня). Через незвичайні умови в майнах Канади, треба застосувати негнійну тактику, відповідно до конкретних потреб і положення, що є відмінні в кожній дистрикті. Як початковий організа-

ційний розвиток може бути неминучим праці в середині й відбудова незалежних революційних дистриктових організацій (Нова Скошія Північне Онтеріо). Однак в таких випадках революційний характер і будова дистриктові юнії й її афіліації до ВЮЛ повинні бути тісно сполучені з перспективою одної всеохоплюючої юнії. Так отже негійна тактика на майнерській полі, хоч відрізняється в конкретній положенні в кожній дистрикті, має бути оперта на односторонній перспективі, маючи на меті Всекраєву Конвенцію для заснування одної всеохоплюючої юнії. Отчим припоручається національній фракції ВЮЛ приготувати подрібні інструкції щодо тактики, якої треба придержуватися в кожній дистрикті.

Індустріальна Краєвська Юнія зустрінулася зараз рішучим боем за своє існування і з дальшими подіями проти визову компанійних юній і босів, які вирішили її знищити. Побіч боротьби, що її розгорнула нещодавно наша юнія (в Торонто, Монреалі, Вінніпегу) найбільшим завданням наших товаришів повинно бути повернути в дійсну боротьбу під нашим провідом ступні страйки, що їх організують компанійні юнії для здобуття ринку. Невідлучною частиною діяльності Інтернешінал Нідас Трейд Воркерс Юніон є організація нашої опозиційної праці всередині реформістичних юній, завданням якої є не помагати будувати цю юнію, але робити все можливе, щоб переконати шораз то більше секції краєвських робітників про потребу індустріальної юнії та остаточного прогнання компанійних юній.

(Далі буде.)

В ІНДІ ПРОЦІВТАЄ НЕВІЛЬНИЦТВО.

З нагоди укінчення конференції, в котрій гіндуська буржуазія зробила угоду з англійською, аби краще і дошкульніше панувати над трудящими, вийшла книга, в котрій подано, що в Індії панує тільки невольництво. І так: в провінції Райпуртан є 16,075 невольників на примусових роботах, в Ожоджпурс 78,100. Кількість тисня є в Биканер та інших провінціях. Всі ці новочасні раби є приватною власністю гіндуських князів, є закріпощені в своїх власних землях, не тільки використовують роботу, але й наповнюють свої гарми жінками і дітьми кріпаків. А Ганді їздить по Індії й усміряє стійкий гнів народних мас проти англійської і гіндуської буржуазії і замість боротьби пропонує послух та пасивність.

Невольництво існує в границях англійської імперії, котрої уряд є в руках "соціалістів", що належать до ІІ Інтернаціоналу, який веде спільну боротьбу проти ССРР під гаслом "примусової роботи" в Рад Союзі.

НОВІ ФАБРИКИ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Протягом трьох місяців цього року почато працю на 121 ново-будованих фабриках і копальнях. Пятирічний господарний план передбачає початок робіт у нових 59 фабриках, котрих будова буде скінчена вмісті квітні і травні. В Країні Рад ліс нових фабричних комунізм тодісється перемогою соціалізму.